
KEN

2023-2027

RAPORT

JAKOŚCI KSZTAŁCENIA W SZKOLE DOKTORSKIEJ

Szkoła Doktorska Nauk o Kulturze Fizycznej

Akademia Wychowania Fizycznego im. Bronisława Czecha w Krakowie

Nazwa i siedziba szkoły doktorskiej

Szkoła Doktorska Nauk o Kulturze Fizycznej

Okres ewaluacji

18.04.2019–18.12.2024

Nazwa podmiotu prowadzącego szkołę dokorską

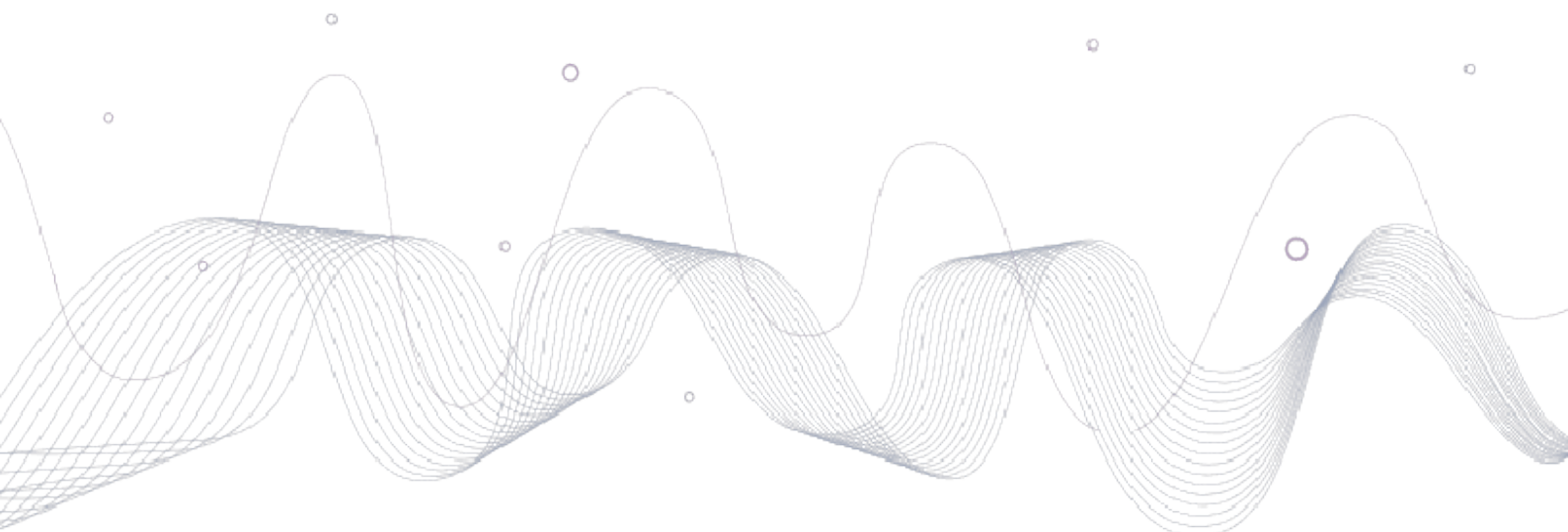
Akademia Wychowania Fizycznego im. Bronisława Czecha w Krakowie

Podmioty współprowadzące szkołę dokorską (gdy jest prowadzona wspólnie)

-

Data sporządzenia raportu

13.03.2025

Skład zespołu oceniającego:

Przewodniczący:

Edyta Suliga

Sekretarz:

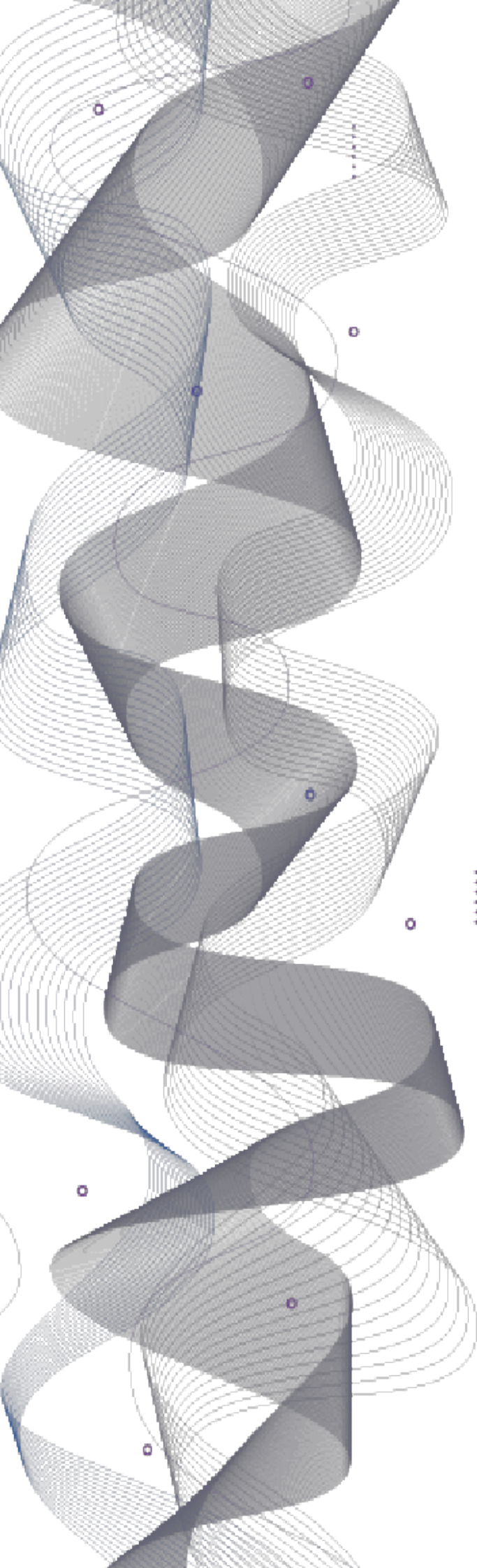
Paweł Zalewski

Członkowie:

Anna Szumilewicz

Iwona Dobrucka

Aleksandra Mroskowiak

SPIS TREŚCI

I. Ogólne informacje o szkole doktorskiej	5
II. Informacja o wizytacji i jej przebiegu	6
III. Współpraca podmiotu z samorządem doktorantów	8
IV. Informacje dotyczące szkoły doktorskiej, do których odnoszą się kryteria ustawowe	11
V. Opinia końcowa i rekomendacje	30
VI. Ocena i uzasadnienie	33

I. OGÓLNE INFORMACJE O SZKOLE DOKTORSKIEJ

Nazwa szkoły	Szkoła Doktorska Nauk o Kulturze Fizycznej
Data utworzenia	2019
Data rozpoczęcia kształcenia w szkole doktorskiej	1.10.2019
Podmiot współpracujący przy prowadzeniu kształcenia (nie chodzi o podmioty współtworzące szkołę doktorską)	-
Dziedzina/dziedziny nauki lub sztuki, w której prowadzone jest kształcenie	Dziedzina nauk medycznych i nauk o zdrowiu (od: 01-01-2018)
Dyscyplina/dyscypliny naukowe lub artystyczne, w których prowadzone jest kształcenie	nauki o kulturze fizycznej (od: 01-01-2018)
Nazwa/zakres programu kształcenia	Program Szkoły Doktorskiej Program czteroletniej szkoły doktorskiej
Liczba osób prowadzących zajęcia	24
Liczba doktorantów odbywających kształcenie w szkole doktorskiej (według stanu na dzień 13.03.2025)	40
Liczba promotorów sprawujących opiekę nad przygotowaniem rozpraw doktorskich (wg stanu na dzień 13.03.2025)	24
Liczba promotorów pomocniczych sprawujących opiekę nad przygotowaniem rozpraw doktorskich (wg stanu na dzień 13.03.2025)	20

II. INFORMACJA O WIZYTACJI I JEJ PRZEBIEGU

W dniu 24 kwietnia 2025 r. w Szkole Doktorskiej Akademii Kultury Fizycznej im. Bronisława Czecha w Krakowie odbyła się wizytacja Zespołu Oceniającego powołanego przez Komisję Ewaluacji Nauki przy Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Celem wizytacji była kompleksowa ocena jakości kształcenia realizowanego w Szkole Doktorskiej Nauk o Kulturze Fizycznej oraz analiza stopnia spełnienia wymagań związanych z kwalifikacjami na poziomie 8 Polskiej Ramy Kwalifikacji.

Zespół Oceniający pracował w następującym składzie:

Edyta Suliga – przewodnicząca zespołu,

Paweł Zalewski – sekretarz zespołu,

Anna Szumilewicz – ekspert,

Iwona Dobrucka – ekspert,

Aleksandra Mroskowiak – ekspert.

Wizytacja miała charakter jednodniowy i została przeprowadzona zgodnie z wcześniej ustalonym szczegółowym harmonogramem, obejmującym zarówno spotkania merytoryczne, jak i analizę dokumentacji dostarczonej przez Szkołę Doktorską.

W godzinach porannych, o 9:00, odbyło się pierwsze spotkanie Zespołu Oceniającego z Władzami Akademii i kierownictwem Szkoły Doktorskiej. Podczas tego spotkania przedstawiono szczegółowy harmonogram wizytacji oraz omówiono kluczowe kwestie związane z organizacją i funkcjonowaniem Szkoły Doktorskiej. Władze Uczelni przedstawiły dane dotyczące głównych obszarów działalności Szkoły Doktorskiej, ze szczególnym uwzględnieniem aktualnych wyzwań oraz planów rozwojowych i problemów, które Władze Szkoły Doktorskiej starają się rozwiązać. Następnie, w godzinach 9:45–11:30, odbyło się spotkanie z zespołem pracowników uczelni, którzy przygotowali Raport samooceny. Dyskusja koncentrowała się na zagadnieniach związanych z jakością kształcenia, adekwatnością programu studiów doktoranckich do efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK, procesami weryfikacji tych efektów oraz procedurami zapewniania jakości. Omówiono także zagadnienia dotyczące rekrutacji, opieki naukowej, umiędzynarodowienia oraz rzetelności przeprowadzania ocen śródkresowych doktorantów.

Po zakończeniu tego etapu, zgodnie z harmonogramem, przewidziano przerwę dla członków Zespołu Oceniającego.

Kolejnym punktem wizytacji było spotkanie, które rozpoczęło się o godzinie 12:00 i obejmowało rozmowy z nauczycielami akademickimi prowadzącymi zajęcia w Szkole Doktorskiej, promotorami oraz przedstawicielami Rady Naukowej ocenianej dyscypliny. Spotkanie to miało na celu uzyskanie informacji na temat zaangażowania kadry w realizację programu kształcenia, organizacji procesu dydaktycznego, a także jakości wsparcia naukowego udzielanego doktorantom.

Po krótkiej przerwie, o godzinie 13:15, zespół oceniający przystąpił do analizy dokumentacji dotyczącej indywidualnych planów badawczych oraz ocen śródkresowych doktorantów.

Członkowie Zespołu Oceniającego mieli możliwość zapoznania się z dokumentami wybranymi losowo, co pozwoliło na ocenę zgodności formalnej i merytorycznej dokumentacji z obowiązującymi wymaganiami.

O godzinie 14:00 rozpoczęło się spotkanie z doktorantami oraz przedstawicielami Uczelnianej Rady Samorządu Doktorantów. Zgodnie z przyjętymi zasadami, spotkanie odbyło się bez udziału

przedstawicieli Szkoły Doktorskiej, co zapewniło uczestnikom pełną swobodę wypowiedzi. Dyskusja dotyczyła m.in. oceny jakości procesu kształcenia, warunków prowadzenia badań, dostępności wsparcia administracyjnego i organizacyjnego, a także możliwości rozwoju naukowego i mobilności międzynarodowej.

Kolejnym etapem wizytacji było wewnętrzne spotkanie podsumowujące Zespołu Oceniającego, które rozpoczęło się o godzinie **14:45**. W trakcie tego spotkania eksperci przeanalizowali zebrane podczas całego dnia informacje, podsumowali kluczowe obserwacje oraz sformułowali wstępne wnioski dotyczące jakości kształcenia w Szkole Doktorskiej.

Wizytacja zakończyła się około godziny **15:30** spotkaniem końcowym z kierownictwem Szkoły. Podczas tego spotkania przewodnicząca zespołu oceniającego przedstawiła ogólne podsumowanie przebiegu wizytacji oraz poinformowała o kolejnych krokach w procedurze oceny.

W trakcie całego dnia wizytacji Zespół Oceniający miał zapewniony dostęp do niezbędnej dokumentacji, w tym do raportu samooceny, regulaminów rekrutacji i oceny śródkresowej, dokumentów potwierdzających kwalifikacje kadry dydaktycznej, kart i protokołów oceny śródkresowej oraz dokumentacji związanej z realizacją efektów uczenia się na poziomie 8 PRK. Szczególną uwagę poświęcono dokumentom dotyczącym umiędzynarodowienia, jakości opieki naukowej oraz skuteczności procesu kształcenia mierzonej m.in. liczbą obronionych rozpraw doktorskich.

Wszystkie działania zaplanowane w harmonogramie zostały zrealizowane zgodnie z planem, a przebieg wizytacji przebiegał w atmosferze merytorycznej współpracy. Zarówno Władze Uczelni, jak i przedstawiciele Szkoły Doktorskiej wykazali pełną gotowość do udzielenia zespołowi oceniającemu wszelkich niezbędnych informacji. Członkowie Zespołu Oceniającego podzielają opinię kierownictwa Szkoły Doktorskiej, iż zdecydowana większość problemów w jej funkcjonowaniu wynika z problemów organizacyjnych i braku realnych planów rozwoju Szkoły Doktorskiej, zawartych w ogólnej strategii Uczelni.

Efektem przeprowadzonej wizytacji będzie końcowy raport zespołu oceniającego, który zostanie opracowany zgodnie z procedurami obowiązującymi w Komisji Ewaluacji Nauki (KEN). Raport ten, po zatwierdzeniu przez KEN, będzie stanowił podstawę do wydania decyzji dotyczącej jakości kształcenia realizowanego w Szkole Doktorskiej AKF w Krakowie.

III. WSPÓŁPRACA PODMIOTU Z SAMORZĄDEM DOKTORANTÓW

Ocena współpracy Szkoły Doktorskiej Akademii Kultury Fizycznej im. Bronisława Czecha w Krakowie z Samorządem Doktorantów

Ocena współpracy Szkoły Doktorskiej Akademii Kultury Fizycznej (AKF) im. Bronisława Czecha w Krakowie z Samorządem Doktorantów (URSD) została przeprowadzona zgodnie z przepisami Rozporządzenia Ministra Edukacji i Nauki z dnia 27 września 2021 r. w sprawie ewaluacji jakości kształcenia w szkole doktorskiej, wydanego na podstawie art. 263 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. W procesie oceny uwzględniono zarówno informacje zawarte w raporcie samooceny przedłożonym przez Szkołę Doktorską, jak i opinię ekspertów, która – zgodnie z przyjętą metodologią oceny – stanowiła nadrzędne źródło analizy.

1. Formalne ramy współpracy.

W raporcie samooceny podkreślono, że współpraca Kolegium Szkoły Doktorskiej z Samorządem Doktorantów ma charakter stały i dotyczy zarówno aspektów formalnych, jak i praktycznych związanych z procesem kształcenia doktorantów. Reprezentanci doktorantów uczestniczą w posiedzeniach Kolegium Szkoły Doktorskiej oraz mają możliwość uczestnictwa w pracach komisji rekrutacyjnej. Zgodnie z deklaracjami Szkoły Doktorskiej, konsultacje ze środowiskiem doktoranckim poprzedzają każdorazowo wprowadzanie zmian w dokumentach regulujących funkcjonowanie Szkoły Doktorskiej.

Eksperci potwierdzili istnienie formalnych mechanizmów współpracy, jednakże zauważyli, że zakres i głębokość rzeczywistego wpływu Samorządu Doktorantów na procesy decyzyjne są ograniczone. Brakuje systemowych dowodów na regularne włączanie przedstawicieli doktorantów w proces podejmowania kluczowych decyzji dotyczących modyfikacji programu kształcenia, zasad przyznawania stypendiów czy organizacji procesu dydaktycznego.

2. Poziom partycypacji doktorantów w zarządzaniu Szkołą Doktorską.

Raport samooceny wskazuje na możliwość aktywnego uczestnictwa doktorantów w pracach Kolegium Szkoły Doktorskiej oraz konsultacjach dotyczących zmian regulaminowych. Ponadto wskazano na przykład corocznych, czerwcowych spotkań konsultacyjnych z udziałem przedstawicieli Samorządu, władz Szkoły Doktorskiej, promotorów oraz władz uczelni.

Eksperci, analizując przedstawione materiały, podkreślili, że rzeczywisty wpływ Samorządu Doktorantów na podejmowanie decyzji strategicznych jest ograniczony i nieporównywalny do rozwiązań stosowanych w innych szkołach doktorskich. Brakuje zapisów statutowych lub regulaminowych jasno określających obligatoryjny udział przedstawicieli Samorządu w pracach kluczowych ciał kolegialnych (np. Rady Szkoły Doktorskiej, komisji programowych czy komisji stypendialnych). Eksperci zalecili formalizację udziału przedstawicieli doktorantów w tych gremiach oraz wyraźne przypisanie im roli opiniodawczej i doradczej.

3. System konsultacji i dialogu z doktorantami.

Szkoła Doktorska deklaruje prowadzenie cyklicznych konsultacji z przedstawicielami doktorantów oraz organizację spotkań informacyjnych, m.in. podczas inauguracji roku akademickiego. Ważnym elementem wskazanym w raporcie jest także udział przedstawicieli URSD w spotkaniach na szczeblu lokalnym i ogólnopolskim.

Eksperci dostrzegli pozytywne przykłady dialogu między Szkołą Doktorską a Samorządem, jednak zaznaczyli, że działania te mają w dużej mierze charakter incydentalny i nie są osadzone

w trwałych, systemowych ramach konsultacyjnych. Brakuje jasno określonych mechanizmów zapewniających regularność, reprezentatywność i rzeczywisty wpływ konsultacji na proces doskonalenia jakości kształcenia.

4. Uwzględnianie głosu doktorantów w planowaniu i realizacji procesu dydaktycznego.

Raport samooceny wskazuje na możliwość zgłaszania przez doktorantów uwag do programu kształcenia oraz na ich udział w ocenie jakości zajęć. Ekspertci uznali jednak, że mechanizmy te są niewystarczające. Podkreślili, że nie istnieją procedury gwarantujące, iż wnioski i postulaty zgłaszane przez doktorantów znajdują odzwierciedlenie w działaniach naprawczych lub rozwojowych podejmowanych przez Szkołę Doktorską. Ekspertci zalecili wprowadzenie systemu dokumentowania wpływu opinii doktorantów na podejmowane decyzje.

5. Wsparcie dla działań organizacyjnych Samorządu Doktorantów.

W raporcie samooceny podkreślono, że Samorząd Doktorantów korzysta ze wsparcia Szkoły Doktorskiej w organizacji szkoleń i wydarzeń informacyjnych, a przedstawiciele URSD uczestniczą w inicjatywach akademickich. Ekspertci ocenili te działania jako cenne, jednak uznali, że zakres wsparcia organizacyjnego i finansowego dla Samorządu pozostaje ograniczony, co potwierdzają członkowie Samorządu Doktorantów. Brakuje formalnej polityki wspierania aktywności samorządowej doktorantów, w tym np. dedykowanych funduszy na inicjatywy środowiskowe, naukowe czy integracyjne.

6. Porównanie do dobrych praktyk.

W porównaniu do szkół doktorskich, gdzie Samorząd Doktorantów posiada realny wpływ na politykę stypendialną, programową i organizacyjną szkoły, Szkoła Doktorska AKF w Krakowie wykazuje pewne braki w zakresie formalizacji i efektywności współpracy z Samorządem. W szczególności brakuje:

udziału przedstawicieli doktorantów w komisjach senackich, radach dyscyplin naukowych oraz komisjach stypendialnych,
możliwości opiniowania zmian regulaminowych na każdym etapie ich tworzenia,
systemowego wsparcia technicznego i finansowego dla działalności Samorządu,
stałego dialogu opartego na jasno określonych procedurach konsultacyjnych.

Rekomendacje Zespołu oceniającego.

Uwzględniając zarówno treść raportu samooceny, jak i priorytetową opinię ekspertów, Zespół Oceniający stwierdza, że współpraca Szkoły Doktorskiej AKF w Krakowie z Samorządem Doktorantów jest obecnie na poziomie podstawowym i wymaga znaczącej intensyfikacji oraz sformalizowania.

Do kluczowych rekomendacji należą:

formalizacja udziału przedstawicieli Samorządu w organach decyzyjnych Szkoły Doktorskiej, w tym w Radzie Szkoły Doktorskiej, komisjach programowych i stypendialnych,
wdrożenie regularnego systemu konsultacji z doktorantami, z dokumentowaniem ich wniosków i sposobu ich wykorzystania w działaniach Szkoły Doktorskiej,
zapewnienie Samorządowi odpowiednich zasobów organizacyjnych i finansowych, umożliwiających realizację inicjatyw naukowych, integracyjnych i środowiskowych,
stworzenie systemu monitorowania efektywności współpracy z Samorządem Doktorantów, obejmującego m.in. cykliczne raportowanie działań i efektów podejmowanych wspólnie inicjatyw,
zwiększenie udziału doktorantów w procesie kształtowania polityki jakości kształcenia, w tym w opracowywaniu i ewaluacji programów kształcenia.

Wnioski końcowe:

W świetle przeprowadzonych analiz, Zespół Oceniający docenia zaangażowanie Władz Szkoły

Doktorskiej, jednocześnie rekomenduje podjęcie przez Szkołę Dokorską AKF w Krakowie zdecydowanych działań naprawczych w zakresie współpracy z Samorządem Doktorantów. Poprawa tego obszaru jest niezbędnym warunkiem dla podniesienia jakości procesu kształcenia doktorantów i realizacji wymagań określonych w Rozporządzeniu MEiN.

IV. INFORMACJE DOTYCZĄCE SZKOŁY DOKTORSKIEJ, DO KTÓRYCH ODNOSZĄ SIĘ KRYTERIA USTAWOWE

- **Adekwatność programu kształcenia oraz indywidualnych planów badawczych do efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK oraz ich realizacja:**

Szkoła Doktorska funkcjonuje od roku akademickiego 2019/2020, a opracowany program kształcenia został przyjęty uchwałą Senatu AWF Kraków we wrześniu 2019 r. Program, zgodnie z przedstawionymi danymi, był konsultowany z interesariuszami wewnętrznymi, w tym z doktorantami, a także przeszedł procedurę opiniowania i zatwierdzania zgodnie z obowiązującymi regulacjami wewnętrznymi Uczelni.

Program kształcenia obejmuje 20 przedmiotów obowiązkowych, 16 przedmiotów modułowych oraz 16 przedmiotów do wyboru, a także obowiązkowe praktyki dydaktyczne, praktyki redakcyjne i laboratoryjne oraz warsztaty. W sumie program przewiduje realizację 125 godzin wykładów i 515 godzin ćwiczeń. Struktura ta wskazuje na szeroki zakres treści programowych, obejmujących zarówno dyscyplinę nauk o kulturze fizycznej, jak i elementy interdyscyplinarne, co zostało pozytywnie ocenione w raporcie samooceny.

Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Edukacji i Nauki z dnia 27 września 2021 r. w sprawie ewaluacji jakości kształcenia w szkole doktorskiej, ocena adekwatności programu kształcenia powinna uwzględniać pięć szczegółowych aspektów:

- a) adekwatność efektów uczenia się w programie do efektów PRK8,
- b) zgodność indywidualnych planów badawczych z efektami PRK8,
- c) sposób realizacji programu i IPB,
- d) interdyscyplinarność procesu kształcenia,
- e) proces doskonalenia programu w kontekście jego adekwatności do efektów PRK8.

Analiza dokumentacji wykazała, że założone w programie kształcenia efekty uczenia się zostały sformułowane zgodnie z wymaganiami rozporządzenia. Program obejmuje 24 efekty w zakresie wiedzy, 32 w zakresie umiejętności i 16 w zakresie kompetencji społecznych.

Efekty te zostały przypisane do poszczególnych przedmiotów, co znajduje potwierdzenie w przedstawionym wykazie.

Jednakże, zgodnie z opinią Ekspertów, aktualny opis efektów uczenia się wymaga doprecyzowania i dostosowania do poziomu 8 PRK. Eksperci wskazują na obecność efektów odwołujących się do wąskich umiejętności praktycznych, charakterystycznych dla niższych poziomów kwalifikacji, których zasadność w kontekście kształcenia doktorantów budzi wątpliwości. Ponadto zauważono powielanie się niektórych efektów lub ich zbyt szczegółowe rozwinięcie w odniesieniu do efektów ogólnych. Rekomenduje się przeprowadzenie przeglądu i aktualizacji listy efektów uczenia się, tak aby wyeliminować nieadekwatne zapisy i zapewnić pełną zgodność z wymaganiami PRK8.

W zakresie realizacji programu kształcenia oraz indywidualnych planów badawczych (IPB), Szkoła wdrożyła procedury monitorowania postępów doktorantów, w tym obowiązkowe raporty roczne oraz dokumentację oceny śródkresowej. IPB przygotowywane przez doktorantów obejmują zagadnienia mieszczące się w dyscyplinie nauk o kulturze fizycznej, takie jak fizjologia wysiłku, trening sportowy, rehabilitacja, psychologia sportu, socjologia sportu, czy turystyka i rekreacja. Zgodnie z raportem samooceny, doktoranci mogą liczyć na wsparcie promotorów oraz członków Kolegium Szkoły Doktorskiej już na etapie tworzenia IPB. Istnieją również opracowane wewnętrzne wytyczne dotyczące formułowania IPB.

W opinii Ekspertów przedstawione koncepcje badawcze nie budzą wątpliwości w kontekście możliwości osiągnięcia efektów uczenia się na poziomie 8 PRK. Eksperci rekomendują utworzenie dokumentu, który w sposób systematyczny i jednoznaczny powiązywałby konkretne elementy IPB z odpowiednimi efektami uczenia się, co stanowi lukę w dokumentacji jakości kształcenia.

W odniesieniu do realizacji interdyscyplinarności procesu kształcenia, w raporcie samooceny podkreślono, że program obejmuje przedmioty wykraczające poza dyscyplinę wiodącą, takie jak biologia molekularna, biochemia czy inżynieria biomedyczna. Ekspertsi dostrzegają, że różnorodność przedmiotów oraz dostępność zaplecza badawczego sprzyjają rozwijaniu interdyscyplinarnych kompetencji doktorantów, co należy ocenić pozytywnie.

Kwestia doskonalenia programu kształcenia została przez Szkołę Doktorską przedstawiona jako proces oparty na wynikach ankietyzacji doktorantów oraz konsultacjach z kadrami dydaktyczną. Zgodnie z raportem samooceny, wprowadzone od 2019 r. zmiany miały ograniczony zakres i dotyczyły głównie sylabusów wybranych przedmiotów. Kolegium Szkoły Doktorskiej uznało brak potrzeby wprowadzania szerszych modyfikacji, ze względu na pozytywne opinie uczestników procesu dydaktycznego.

Ekspertsi wskazali na rozbieżność pomiędzy stanowiskiem Kolegium Szkoły Doktorskiej a opiniami doktorantów wyrażonymi podczas spotkania w trakcie wizytacji. Pomimo ogólnego zadowolenia z jakości kształcenia, doktoranci zgłosili potrzebę zmian w programie, wskazując na nieadekwatność niektórych treści i brak dostatecznego wpływu na jego kształtowanie.

Ekspertsi rekomendują większe otwarcie się Szkoły na głos doktorantów oraz uwzględnienie ich sugestii przy planowaniu modyfikacji programu w przyszłych latach.

Podsumowanie: program kształcenia Szkoły Doktorskiej AKF w Krakowie oraz realizowane indywidualne plany badawcze wykazują formalną zgodność z wymaganiami rozporządzenia MEiN w zakresie Kryterium 1., jednakże ocena ekspercka wskazuje na konieczność podjęcia działań w kilku obszarach:

doprecyzowanie i uporządkowanie efektów uczenia się, eliminacja powtórzeń oraz

nieadekwatnych zapisów niezgodnych z poziomem 8 PRK,

opracowanie formalnego dokumentu, w którym jednoznacznie wskazane będą powiązania pomiędzy realizacją indywidualnych planów badawczych a osiąganiem efektów uczenia się, zwiększenie transparentności procesu doskonalenia programu kształcenia, uwzględniającego systematyczną analizę potrzeb doktorantów, a także uwzględnienie ich opinii w procesie planowania zmian,

wzmocnienie elementów interdyscyplinarności, poprzez jeszcze lepsze wykorzystanie potencjału dostępnych zasobów badawczych i dydaktycznych.

Rekomenduje się, aby w kolejnych cyklach kształcenia Szkoła Doktorska podjęła kroki zmierzające do wdrożenia wskazanych zmian, co przyczyni się do dalszego podnoszenia jakości kształcenia i pełniejszego dostosowania działań do wymagań formalnych i zapewnienia jakości kształcenia.

- **Sposób weryfikacji efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK:**

Ocena realizacji Kryterium 2 przez Szkołę Doktorską Nauk o Kulturze Fizycznej w Akademii Kultury Fizycznej im. Bronisława Czecha w Krakowie

Ocena realizacji Kryterium 2 przez Szkołę Doktorską Nauk o Kulturze Fizycznej w Akademii Kultury Fizycznej im. Bronisława Czecha w Krakowie została przeprowadzona w oparciu o analizę raportu samooceny, obserwacje zespołu oceniającego oraz, w szczególności, opinie ekspertów, które stanowią nadrzędną podstawę dla przygotowania niniejszej oceny.

Zgodnie z §2 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Edukacji i Nauki z dnia 27 września 2021 r., ocena sposobu weryfikacji efektów uczenia się powinna uwzględniać trzy kluczowe aspekty:

- a) dostępność i jednoznaczność zasad weryfikacji,
- b) transparentność i rzetelność procesu weryfikacji,
- c) rzetelność procesu doskonalenia sposobów weryfikacji.

1. Dostępność i jednoznaczność zasad weryfikacji efektów uczenia się.

Raport samooceny wskazuje, że podstawowe informacje dotyczące zasad weryfikacji efektów uczenia się zawarte są w sylabusach dostępnych dla doktorantów poprzez Uniwersytecki System Obsługi Studiów (USOSweb), w Regulaminie Szkoły Doktorskiej oraz na stronie internetowej Szkoły. Dodatkowe informacje udostępniane są poprzez wzory dokumentów oraz komunikaty Dyrektora Szkoły Doktorskiej. Eksperti przyznają, że szczegółowe zasady weryfikacji efektów uczenia się są rzeczywiście dostępne w sylabusach i dokumentach wewnętrznych, jednakże zwraca uwagę na ograniczoną dostępność tych informacji dla osób spoza grona doktorantów i wykładowców posiadających dostęp do USOS. Z punktu widzenia dobrych praktyk w zakresie transparentności procesu kształcenia, ekspert rekomenduje umieszczenie zbiorczego zestawienia zasad weryfikacji efektów uczenia się na ogólnodostępnej stronie internetowej Szkoły Doktorskiej. Alternatywnie, zasady te mogłyby zostać uwzględnione w programie kształcenia lub innym formalnym dokumencie o charakterze zbiorczym.

2. Transparentność i rzetelność procesu weryfikacji.

Raport samooceny szczegółowo opisuje różnorodne formy weryfikacji efektów uczenia się, obejmujące m.in. zaliczenia przedmiotów, egzaminy, ocenę realizacji IPB, sprawozdania roczne, ocenę śródkresową, hospitacje zajęć oraz ostatecznie złożenie rozprawy doktorskiej. Poszczególne elementy procesu oceniania dokumentowane są za pomocą protokołów, arkuszy oceny śródkresowej i sprawozdań doktorantów.

Eksperti pozytywnie ocenili stosowanie wielu metod weryfikacji, co zapewnia szeroki wachlarz możliwości oceny postępów doktorantów, niemniej wskazali na pewne ograniczenia w zakresie udokumentowania poszczególnych etapów tego procesu. Szkoła przedstawia głównie finalne wyniki (np. oceny w protokołach), natomiast brakuje procedur dotyczących archiwizacji próbek pracy doktorantów (np. projektów badawczych, raportów, testów), które umożliwiłyby retrospektywną weryfikację zgodności procesu oceniania z ustalonymi kryteriami.

Eksperti zalecają, aby dla każdej stosowanej metody weryfikacji efektów uczenia się zostały opracowane jasne kryteria oceny oraz procedury dokumentowania tego procesu. Wskazane jest wdrożenie zasad archiwizacji wybranych prac doktorantów oraz wzorcowych arkuszy oceny.

3. Rzetelność procesu doskonalenia sposobów weryfikacji efektów uczenia się.

Zgodnie z raportem samooceny, doskonalenie procesu weryfikacji realizowane jest poprzez monitorowanie terminowości wpisów ocen w systemie USOS, analizę wyników ankietyzacji zajęć oraz działania w ramach Uczelnianego Systemu Zapewniania Jakości Kształcenia

(USZJK). W ostatnim czasie rozpoczęto intensywne prace nad pełnym wdrożeniem zasad weryfikacji efektów uczenia się do USZJK.

Eksperti podkreślają, że mimo podejmowanych działań, proces doskonalenia sposobów weryfikacji nie został jeszcze ujęty w postaci formalnej procedury. Brakuje dokumentów jasno wskazujących, w jaki sposób na podstawie przeprowadzanych analiz wprowadzane są konkretne zmiany w sposobach weryfikacji. Rekomenduje się zatem opracowanie i wdrożenie procedury opisującej systematyczny proces doskonalenia metod weryfikacji efektów uczenia się, z określeniem odpowiedzialności za ten proces oraz mechanizmów jego ewaluacji.

4. Weryfikacja efektów uczenia się uzyskanych poza tradycyjnym systemem zaliczeń i egzaminów.

Eksperti wskazują także na rozważenie wprowadzenia formalnych procedur dotyczących weryfikacji efektów uczenia się uzyskanych w drodze działań nieobjętych tradycyjną formą zaliczeń, takich jak udział w konferencjach, stażach, szkoleniach czy innych formach aktywności naukowej i dydaktycznej. Sugeruje opracowanie odrębnej procedury obejmującej te aspekty, co przyczyniłoby się do uzupełnienia i uszczelnienia całego systemu weryfikacji efektów uczenia się.

Wnioski i rekomendacje zespołu oceniającego:

Uwzględniając zarówno treść raportu samooceny, jak i opinię ekspertów, Zespół Oceniający stwierdza, że Szkoła Doktorska AKF w Krakowie wdrożyła mechanizmy służące weryfikacji efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK. Istnieją liczne procedury częściowo spełniające wymagania rozporządzenia MEiN. Niemniej jednak, zgodnie z zaleceniami ekspertów, konieczne jest podjęcie dalszych działań doskonalących w następujących obszarach:

zwiększenie ogólnodostępności i jednoznaczności zasad weryfikacji efektów uczenia się, formalizacja i dokumentacja procesu weryfikacji na każdym jego etapie, wprowadzenie procedur archiwizacji próbek pracy doktorantów, opracowanie procedury weryfikacji efektów uczenia się zdobytych w drodze aktywności pozadydaktycznej,

wdrożenie systematycznego procesu doskonalenia metod weryfikacji, z jasnym przypisaniem odpowiedzialności i określeniem wskaźników monitorowania.

Zespół Oceniający uznaje, że dotychczasowe działania Szkoły Doktorskiej są krokiem we właściwym kierunku, jednak dla pełnej zgodności z wymogami wynikającymi z rozporządzenia MEiN, niezbędne jest pogłębienie i sformalizowanie procesów weryfikacji efektów uczenia się.

Rekomendacje ekspertów powinny stanowić podstawę dla dalszych działań naprawczych.

- **Kwalifikacje nauczycieli akademickich lub pracowników naukowych prowadzących kształcenie w szkole doktorskiej:**

Ocena kwalifikacji nauczycieli akademickich i pracowników naukowych zaangażowanych w kształcenie doktorantów w Szkole Doktorskiej AKF w Krakowie została przeprowadzona w zgodzie z §2 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Edukacji i Nauki z dnia 27 września 2021 r.

Szczegółowa analiza dotyczyła trzech podkategorii wskazanych w rozporządzeniu:

- a) adekwatności dorobku naukowego i zawodowego kadry do zakresu prowadzonych zajęć,
- b) jakości działań na rzecz rozwoju zawodowego kadry,
- c) rzetelności działań uczelni w zakresie weryfikacji kwalifikacji prowadzących kształcenie.

1. Adekwatność dorobku naukowego i zawodowego kadry do zakresu prowadzonych zajęć.

Raport samooceny podkreśla, że zajęcia w Szkole Doktorskiej prowadzi 65 pracowników, w tym 8 profesorów, 30 doktorów habilitowanych (profesorów uczelni), 25 doktorów oraz 2 specjalistów spoza uczelni. Większość wykładowców reprezentuje nauki o kulturze fizycznej, co zapewnia merytoryczną zgodność prowadzonych zajęć z profilem Szkoły Doktorskiej. Przy doborze kadry uwzględniane są formalne kwalifikacje naukowe, dorobek publikacyjny, doświadczenie dydaktyczne i zawodowe. Szczególnie akcentowano powiązanie wykładowców z praktycznymi aspektami badań oraz ich aktywność w środowisku społeczno-gospodarczym. Ekspertcy, oceniający ten obszar, pozytywnie odnieśli się do spełniania formalnych kryteriów kwalifikacyjnych przez kadrę, zwracając jednak uwagę, że dominująca liczba nauczycieli to osoby z jednego obszaru naukowego, co ogranicza interdyscyplinarność kształcenia. Wskazano także na potrzebę zwiększenia obecności wykładowców aktywnych na arenie międzynarodowej oraz zaangażowanych w międzynarodowe projekty badawcze i publikacje w czasopiśmie o wysokim IF. Ekspertcy wskazali również na niski poziom uczestnictwa kadry w międzynarodowych gremiach naukowych oraz w prestiżowych komitetach redakcyjnych, co może wpływać na ograniczoną ekspozycję Szkoły Doktorskiej na międzynarodowym rynku akademickim.

2. Jakość działań na rzecz rozwoju zawodowego kadry.

W raporcie samooceny przedstawiono informacje o realizowanych działaniach wspierających rozwój kadry, takich jak hospitacje zajęć, otwarte seminaria naukowe oraz ocena dydaktyczna wykładowców przez doktorantów w ramach ankietyzacji. Ekspertcy, oceniając te działania, zauważyli ich pozytywną intencję, lecz jednocześnie podkreślili niedostateczny stopień ich sformalizowania i brak systematyczności. Ekspertcy zwrócili uwagę na brak strategii doskonalenia zawodowego obejmującej:

obowiązkowe szkolenia z zakresu tutoringu, mentoringu czy dydaktyki akademickiej, wsparcie w zakresie pozyskiwania grantów, programy rozwoju kompetencji zarządczych i projektowych.

Ekspertcy zaakcentowali konieczność wdrożenia systemowego modelu doskonalenia kadry, obejmującego regularną ocenę aktywności naukowej (w tym mierzalnych wskaźników takich jak IF, liczba cytowań, liczba realizowanych projektów badawczych) oraz organizację cyklicznych szkoleń doskonalących.

3. Rzetelność działań uczelni w zakresie weryfikacji kwalifikacji kadry.

Raport samooceny opisuje procedury powoływania wykładowców do prowadzenia zajęć w Szkole Doktorskiej, oparte na analizie CV, opinii kierowników jednostek oraz wyników ankiet doktorantów. Wskazano także na weryfikację kompetencji promotorów, w tym wymóg uzasadnienia zgodności ich dorobku naukowego z tematyką IPB doktorantów.

Ekspertcy, analizując ten aspekt, zwrócili uwagę na brak transparentnych i sformalizowanych procedur okresowej oceny kadry, opartych na analizie mierzalnych wskaźników naukowych

oraz dydaktycznych. Zarekomendowano wprowadzenie procedur obejmujących: systematyczne dokumentowanie dorobku kadry, okresową weryfikację jakości kształcenia w oparciu o wyniki ankiet i hospitacji, włączenie przedstawicieli doktorantów do procesu ewaluacji jakości dydaktyki, stworzenie „karty oceny wykładowcy” obejmującej kryteria jakościowe i ilościowe (np. liczba publikacji, grantów, udział w konferencjach międzynarodowych, działalność ekspercka).

4. Relacja promotor–doktorant oraz wsparcie naukowe.

Szkoła zapewnia możliwość wyboru promotora, a procedury zmiany promotora są zgodne z obowiązującymi przepisami. Kolegium Szkoły Doktorskiej deklaruje dbałość o jakość opieki promotorskiej.

Eksperti wyraźnie pozytywnie ocenili te procedury formalne, ale wyrazili zastrzeżenia dotyczące poziomu wsparcia merytorycznego, mentoringowego i grantowego. Zauważono brak wystarczających działań ze strony promotorów w zakresie:

angażowania doktorantów w projekty badawcze,
wspólnego przygotowywania publikacji naukowych,
mentoringu w zakresie kariery akademickiej.

Eksperti zalecili formalne przyporządkowanie promotorów do konkretnych ścieżek badawczych oraz wdrożenie narzędzi oceny ich zaangażowania w rozwój doktorantów.

5. Umieździarnarodowienie kadry.

Zarówno raport samooceny, jak i opinie ekspertów wskazują konieczność podwyższenia poziomu umieździarnarodowienia kadry. Zwiększenie liczby wykładowców deklarujących gotowość prowadzenia zajęć w języku angielskim. Należy zwiększyć udziału kadry w międzynarodowych projektach, sieciach badawczych oraz w redakcjach zagranicznych czasopism.

Eksperti zalecili, aby umieździarnarodowienie stało się jednym z priorytetowych celów rozwojowych Szkoły Doktorskiej, postulując:

intensyfikację mobilności zagranicznej,
zapraszanie wykładowców z ośrodków zagranicznych,
zwiększenie liczby zajęć prowadzonych w języku angielskim,
motywowanie kadry do udziału w międzynarodowych programach badawczych i edukacyjnych.

Wnioski końcowe i rekomendacje:

Uwzględniając zarówno treść raportu samooceny, jak i priorytetową opinię ekspertów, Zespół Oceniający stwierdza, że Szkoła Doktorska AKF w Krakowie posiada kadrę spełniającą wymogi formalne, natomiast w kilku obszarach wymagającą istotnych działań naprawczych i rozwojowych.

Niewątpliwie do mocnych stron Szkoły Doktorskiej AKF należy zaliczyć:

stabilny i liczny skład kadry akademickiej,
system ankietyzacji doktorantów,
istnienie formalnych procedur powoływania promotorów.

Jednocześnie Zespół oceniający wskazuje na następujące obszary wymagające usprawnień:

wdrożenie systemu okresowej oceny kadry obejmującego wskaźniki naukometryczne, dydaktyczne i organizacyjne,
rozbudowa działań na rzecz doskonalenia zawodowego kadry, w tym obowiązkowe szkolenia z tutoringu, mentoringu i zarządzania projektami,
zwiększenie umieździarnarodowienia kadry, zarówno w zakresie dydaktyki, jak i badań naukowych,

wprowadzenie sformalizowanej procedury przyporządkowywania promotorów do ścieżek badawczych oraz oceny ich zaangażowania w rozwój doktorantów, zwiększenie wsparcia dla promotorów i promotorów pomocniczych w zakresie rozwoju kompetencji mentoringowych.

W świetle przedstawionych analiz, Zespół Oceniający rekomenduje bardziej obszerne spełnienie wymagań określonych w Rozporządzeniu MEiN w zakresie Kryterium 3.

- **Jakość procesu rekrutacji:**

Ocena jakości procesu rekrutacji do Szkoły Doktorskiej Akademii Kultury Fizycznej (AKF) w Krakowie została przeprowadzona zgodnie z § 2 ust. 4 Rozporządzenia Ministra Edukacji i Nauki z dnia 27 września 2021 r. Szczegółowa analiza objęła sześć podkategorii oceny, wskazanych w rozporządzeniu.

1. Jakość i dostępność informacji oraz aktów prawa wewnętrznego dotyczących funkcjonowania Szkoły Doktorskiej.

Raport samooceny przedstawia szeroki zakres działań informacyjnych skierowanych do kandydatów, obejmujący publikację aktów prawnych, zasad rekrutacji oraz szczegółowych wytycznych na stronie internetowej Szkoły Doktorskiej i w Biuletynie Informacji Publicznej. Informacje publikowane są z wyprzedzeniem, co najmniej pięć miesięcy przed rozpoczęciem rekrutacji, a dodatkowo prowadzone są działania promocyjne w mediach społecznościowych oraz podczas organizowanych cyklicznie „Dni Otwartych Szkoły Doktorskiej”.

Ekspertcy pozytywnie ocenili dostępność podstawowych informacji, jednak wskazała na konieczność poprawy ich czytelności i przejrzystości. W szczególności zwrócono uwagę na brak jednoznacznej prezentacji pełnych kryteriów oceny merytorycznej kandydatów oraz brak usystematyzowanej informacji o przebiegu poszczególnych etapów rekrutacji w języku angielskim. Ekspertcy zalecili wprowadzenie standaryzowanych formularzy i pełnej dokumentacji w języku angielskim, wzorem rozwiązań funkcjonujących w szkołach doktorskich aspirujących do wysokiego poziomu kształcenia.

2. Dostępność, jednoznaczność i otwarty charakter zasad rekrutacji oraz terminowość ich publikacji.

Zasady rekrutacji w Szkole Doktorskiej AKF zostały zatwierdzone przez Senat Uczelni i są każdorazowo publikowane z odpowiednim wyprzedzeniem. Proces rekrutacyjny ma charakter otwarty, a warunki uczestnictwa są jednakowe dla wszystkich kandydatów.

Ekspertcy, analizując dokumentację, podkreślili pozytywną praktykę terminowej publikacji zasad, jednak wskazali również na konieczność poprawy przejrzystości kryteriów oceny. System punktacji, mimo iż formalnie opisany, w praktyce pozostawia zbyt duże pole do subiektywnej interpretacji przez członków Komisji Rekrutacyjnej. Brakuje również formalnych zapisów o szczegółowej analizie odwołań i o mechanizmach zapewniających pełną transparentność procesu.

3. Sposób przeprowadzania konkursu, o którym mowa w art. 200 ust. 2 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Szkoła Doktorska AKF wdrożyła dwuetapowy model rekrutacji, obejmujący analizę dokumentacji kandydatów oraz rozmowę kwalifikacyjną. Kandydaci oceniani są m.in. za wartość projektu badawczego, dorobek naukowy oraz motywację do podjęcia kształcenia.

Ekspertcy docenili zastosowanie wieloetapowej procedury, ale jednocześnie wskazali na wprowadzenie w pełni obiektywnych, zweryfikowanych wskaźników w ocenie poszczególnych elementów aplikacji.

W szczególności zalecono:

wdrożenie usystematyzowanych kart oceny kandydatów (wzorem stosowanych w Szkole Doktorskiej UMW),

publikację szczegółowych rankingów cząstkowych po każdym etapie rekrutacji, formalizację procedury odwoławczej, w tym wprowadzenie niezależnej komisji odwoławczej.

4. Uwzględnianie potrzeb osób z niepełnosprawnościami.

Raport samooceny wskazuje, że proces rekrutacji uwzględnia potrzeby osób z niepełnosprawnościami, zgodnie z wewnętrznymi regulacjami Uczelni. Kandydaci mogą

zgłaszać indywidualne potrzeby, a ich sytuacja jest rozpatrywana przez komisję rekrutacyjną. Eksperci potwierdzili obecność zapisów proceduralnych w tym zakresie, natomiast brak jest szczegółowych danych o faktycznej liczbie kandydatów z niepełnosprawnościami oraz o konkretnych formach wsparcia udzielonych w poprzednich cyklach rekrutacyjnych. Zarekomendowano wprowadzenie systemu monitorowania i raportowania wsparcia udzielanego tej grupie kandydatów.

5. Sposób weryfikacji predyspozycji kandydatów do prowadzenia działalności naukowej.

Zgodnie z raportem samooceny, kandydaci oceniani są w oparciu o projekt badawczy, dorobek naukowy, udział w projektach, średnią ocen ze studiów oraz rozmowę kwalifikacyjną. Ocena odbywa się według określonej punktacji.

Eksperci ocenili pozytywnie uwzględnienie różnych aspektów predyspozycji naukowych, jednak wskazali na brak wystarczających mechanizmów weryfikacji poziomu merytorycznego projektów badawczych. Zasugerowano konieczność powołania zespołu ekspertów oceniających projekty w sposób ustandaryzowany, z uwzględnieniem kryteriów jakościowych (np. innowacyjność, wykonalność, wartość naukowa).

6. Rzetelność działań podejmowanych przez podmiot w celu doskonalenia procesu rekrutacji.

Szkoła Doktorska deklaruje coroczną analizę procesu rekrutacyjnego, organizację spotkań podsumowujących oraz dostosowywanie zasad rekrutacji do aktualnych potrzeb.

Eksperci przyznali, że działania te stanowią dobry punkt wyjścia, jednak ich formalizacja i systematyczność są niewystarczające. Brakuje dokumentacji potwierdzającej wprowadzanie zmian w odpowiedzi na rekomendacje doktorantów lub wyniki analiz procesu rekrutacyjnego. Zarekomendowano wprowadzenie procedur monitorowania skuteczności procesu rekrutacji oraz wdrożenie systemu oceny jakości naboru na podstawie wyników rekrutacyjnych i losów zawodowych doktorantów.

Wnioski końcowe i rekomendacje.

Uwzględniając zarówno informacje zawarte w raporcie samooceny, jak i priorytetową opinię ekspertów, Zespół Oceniający stwierdza, że jakość procesu rekrutacji w Szkole Doktorskiej AKF w Krakowie spełnia oczekiwane wymagania formalne, natomiast we wskazanych obszarach wymaga wdrożenia działań doskonalących.

Do mocnych stron zaliczyć należy:

terminową publikację zasad rekrutacji,
stosowanie dwuetapowego modelu oceny kandydatów,
uwzględnienie potrzeb osób z niepełnosprawnościami,
podejmowanie prób analiz i podsumowań procesu rekrutacyjnego.

Jednocześnie wskazuje się na następujące kluczowe obszary rekomendowane do poprawy:

zwiększenie transparentności i standaryzacji kryteriów oceny,
formalizacja procedur odwoławczych i oceny merytorycznej kandydatów,
wzmocnienie umiędzynarodowienia procesu rekrutacji,
wdrożenie systemowego podejścia do analizy jakości i efektywności naboru,
wprowadzenie mechanizmów ścisłego powiązania procesu rekrutacyjnego z aktualnymi potrzebami rynku akademickiego i społeczno-gospodarczego.

Zespół Oceniający rekomenduje podjęcie przez Szkołę Doktorską AKF w Krakowie działań doskonalących i rozwojowych w celu pełniejszego dostosowania procesu rekrutacji do standardów jakości określonych w Rozporządzeniu MEiN oraz dobrych praktyk wdrażanych w wiodących ośrodkach akademickich w Polsce.

- **Jakość opieki naukowej lub artystycznej i wsparcia w prowadzeniu działalności naukowej:** Ocena realizacji Kryterium 5 została przeprowadzona zgodnie z wymogami Rozporządzenia Ministra Edukacji i Nauki z dnia 27 września 2021 r., uwzględniając pięć szczegółowych aspektów wskazanych w §2 ust. 5 rozporządzenia:
 - a) sposób i kryteria wyznaczania oraz zmiany promotora lub promotorów,
 - b) jakość współpracy doktoranta z promotorem, w tym sposób rozwiązywania sytuacji konfliktowych,
 - c) zapewnienie prawidłowych warunków oraz wsparcia dla doktorantów,
 - d) włączanie wybitnych specjalistów spoza uczelni w proces wspierania działalności naukowej doktorantów,
 - e) weryfikacja i ocena pracy promotorów oraz działań na rzecz doskonalenia jakości opieki naukowej.

1. Sposób i kryteria wyznaczania oraz zmiany promotora lub promotorów.

Zgodnie z przedstawioną dokumentacją i opinią ekspertów, Szkoła Doktorska AKF posiada jasno określone procedury dotyczące wyznaczania i zmiany promotora. Proces ten regulują przepisy zawarte w Regulaminie Szkoły Doktorskiej. Promotorzy wyznaczani są w ciągu trzech miesięcy od rozpoczęcia kształcenia doktoranta, a kandydaci na promotorów muszą spełniać określone kryteria formalne i merytoryczne. Zmiany promotora są możliwe na wniosek doktoranta, przy zachowaniu wymogu przedstawienia uzasadnienia i opinii dotychczasowego promotora.

Eksperci potwierdzili przejrzystość i zgodność procedur z wymaganiami formalnymi. Niemniej jednak zalecili dalsze uszczegółowienie kryteriów doboru promotorów, ze szczególnym uwzględnieniem ich kompetencji w kontekście specyfiki problemu badawczego doktoranta.

2. Jakość współpracy doktoranta z promotorem oraz sposoby rozwiązywania sytuacji konfliktowych.

Raport samooceny wskazuje na brak zgłaszanych przez doktorantów problemów w relacjach z promotorami. Dotychczasowa praktyka nie wykazała konieczności podejmowania działań mediacyjnych. W ocenie ekspertów brak udokumentowanych procedur rozwiązywania potencjalnych konfliktów jest jednak obszarem wymagającym udoskonalenia. Rekomenduje się opracowanie formalnych mechanizmów postępowania na wypadek zaistnienia sporów między doktorantami a promotorami. Powinny one obejmować jasne procedury zgłaszania problemów, mediacji oraz tryb podejmowania decyzji przez władze Szkoły.

Eksperci zwrócili także uwagę na potrzebę opracowania narzędzi systematycznej analizy jakości współpracy doktorant-promotor, wychodzącej poza obecnie stosowane formularze ankietowe i deklaracje ustne składane podczas oceny śródkresowej.

3. Zapewnienie prawidłowych warunków i wsparcia dla doktorantów.

Szkoła Doktorska zapewnia doktorantom dostęp do infrastruktury badawczej, w tym do zasobów Centralnego Laboratorium Naukowo-Badawczego. Uczelnia posiada również wewnętrzne akty prawne regulujące kwestie wsparcia dla doktorantów z niepełnosprawnościami oraz doktorantów będących rodzicami. Eksperci pozytywnie ocenili działania uczelni w tym zakresie. Jednocześnie rekomenduje się dalsze wzmacnianie wsparcia administracyjnego i organizacyjnego, a także lepsze udokumentowanie sposobów zapewniania odpowiednich warunków realizacji indywidualnych planów badawczych. Eksperci wskazali na konieczność przedstawienia bardziej szczegółowych danych dotyczących form wsparcia oferowanego doktorantom na różnych etapach kształcenia.

4. Włączanie wybitnych specjalistów spoza uczelni.

Szkoła Doktorska deklaruje współpracę z trzema promotorami spoza Uczelni oraz

angażowanie trzech wybitnych specjalistów z innych ośrodków w proces kształcenia doktorantów. Ekspersi zwrócili uwagę na brak szczegółowej listy tych osób w dokumentacji samooceny oraz brak opisu zakresu i formy ich zaangażowania. W związku z tym zaleca się, aby w kolejnych raportach samooceny Szkoła przedstawiła konkretną listę takich specjalistów wraz z opisem ich wkładu w proces dydaktyczny i badawczy Szkoły Doktorskiej. Wskazane jest również określenie, w jakich obszarach i w jakim zakresie ich działalność przyczynia się do wzrostu potencjału badawczego doktorantów.

5. Weryfikacja i ocena pracy promotorów oraz działania na rzecz doskonalenia jakości opieki naukowej.

Zgodnie z raportem samooceny, ocena pracy promotorów odbywa się poprzez ankiety doktorantów, analizowane przez Kolegium Szkoły Doktorskiej podczas corocznych spotkań. Wyniki tych ankiet stanowią podstawę do dyskusji na temat jakości współpracy oraz ewentualnych działań doskonalących. Ekspersi docenili dotychczasowe działania, ale sugerują wdrożenie działań doskonalących ten obszar. Rekomenduje się opracowanie systematycznego procesu ewaluacji pracy promotorów, obejmującego nie tylko opinię doktorantów, ale także ocenę ich zaangażowania w realizację IPB, jakość wsparcia naukowego oraz efektywność współpracy. Ekspersi wskazali również na potrzebę wprowadzenia limitu liczby doktorantów pozostających pod opieką jednego promotora, co wpłynęłoby korzystnie na indywidualizację procesu opieki naukowej.

Wnioski końcowe i rekomendacje zespołu oceniającego.

Uwzględniając zarówno treść raportu samooceny, jak i opinię ekspertów, Zespół Oceniający stwierdza, że Szkoła Doktorska AKF w Krakowie wdrożyła szereg mechanizmów służących zapewnieniu jakości opieki naukowej i wsparcia w prowadzeniu działalności badawczej. Jednocześnie niektóre obszary wymagają podjęcia działań naprawczych i rozwojowych.

Zespół rekomenduje:

sformalizowanie procedur dotyczących rozwiązywania konfliktów doktorant-promotor, uszczegółowienie kryteriów doboru promotorów, z uwzględnieniem zgodności ich kompetencji z tematyką badań doktoranta, opracowanie systemu dokumentowania i monitorowania jakości współpracy promotorskiej, przedstawienie szczegółowej listy ekspertów spoza uczelni i ich faktycznego wkładu w proces kształcenia, wdrożenie limitu liczby doktorantów przypadających na jednego promotora, zwiększenie transparentności i dostępności informacji o systemie wsparcia dla doktorantów. W świetle powyższych ustaleń, Zespół Oceniający zaleca, aby Szkoła Doktorska w kolejnych cyklach kształcenia wdrożyła proponowane zmiany, co przyczyni się do podniesienia jakości kształcenia na poziomie 8 PRK.

- **Rzetelność przeprowadzania oceny śródkresowej:**

Ocena realizacji Kryterium 6 przez Szkołę Doktorską AKF w Krakowie została przeprowadzona zgodnie z wytycznymi określonymi w § 2 ust. 6 Rozporządzenia Ministra Edukacji i Nauki z dnia 27 września 2021 r. w sprawie ewaluacji jakości kształcenia w szkole doktorskiej. Analiza objęła cztery kluczowe obszary:

- a) dobór kryteriów i obiektywnych zasad przeprowadzania oceny oraz ich dostępność i jednoznaczność,
- b) skład i kompetencje komisji oceniającej,
- c) terminowość i sposób przeprowadzania oceny,
- d) działania na rzecz doskonalenia procesu oceny śródkresowej.

1. Kryteria i zasady przeprowadzania oceny śródkresowej.

Zgodnie z dokumentacją przedłożoną przez Szkołę Doktorską, szczegółowe zasady, kryteria i procedury przeprowadzania oceny śródkresowej (OS) są co roku aktualizowane i ogłaszane w formie Zarządzenia Dyrektora Szkoły Doktorskiej. Informacje te są udostępniane doktorantom II roku zarówno za pośrednictwem strony internetowej Szkoły, jak i drogą mailową. Procedura obejmuje dwa etapy: ocenę dokumentacji przygotowanej przez doktoranta oraz prezentację ustną i dyskusję przed Komisją Ewaluacyjną.

Ekspertsi potwierdzili, że kryteria są jednoznaczne, merytorycznie uzasadnione i obiektywne. Ocena dotyczy realizacji Indywidualnego Planu Badawczego (IPB) pod względem terminowości, stopnia zaawansowania oraz jakości podejmowanych działań. Zasady oceny są dostępne dla wszystkich zainteresowanych stron. Ekspertsi pozytywnie ocenili także sposób dokumentowania zasad oceny, wskazując na przejrzystość procedur i dostępność wzorów niezbędnych dokumentów (m.in. Sprawozdanie Doktoranta, Karta Oceny Śródkresowej, Formularz Oceny Współpracy z Promotorem).

2. Skład i kompetencje Komisji Ewaluacyjnej.

Szkoła Doktorska powołuje Komisje Ewaluacyjne (KE) na podstawie opinii Kolegium Szkoły Doktorskiej. Skład każdej komisji jest zatwierdzany przez Dyrektora Szkoły Doktorskiej i wprowadzany do systemu POL-on. Członkowie Komisji posiadają doświadczenie akademickie, znaczący dorobek naukowy oraz kompetencje dydaktyczne i organizacyjne. Na stanowisko przewodniczącego powoływana jest osoba niezwiązana promotorsko z ocenianymi doktorantami.

Ekspertsi potwierdzili, że skład Komisji oraz kwalifikacje jej członków spełniają ustawowe wymagania. Podkreślili także, że sposób weryfikacji kompetencji członków KE jest formalnie uregulowany i przejrzysty.

3. Terminowość i sposób przeprowadzania oceny.

Zgodnie z raportem samooceny, wszystkie oceny śródkresowe w analizowanym okresie zostały przeprowadzone w ustawowych terminach. Proces oceny obejmuje zarówno analizę dokumentacji, jak i ustną prezentację doktoranta przed Komisją. Wyniki ocen oraz ich uzasadnienie są przekazywane doktorantom w formie ustnej bezpośrednio po posiedzeniu Komisji oraz w formie pisemnej decyzji administracyjnej w ciągu trzech dni roboczych.

Ekspertsi pozytywnie ocenili terminowość działań Szkoły Doktorskiej, a także transparentność całego procesu. Wyniki ocen są ogłaszane publicznie w Biuletynie Informacji Publicznej (BIP), co zapewnia dodatkowy poziom jawności.

4. Rzetelność działań doskonalących proces oceny śródkresowej.

Zarówno w dokumentacji, jak i w trakcie wizytacji wskazano, że Szkoła Doktorska sukcesywnie wprowadza zmiany mające na celu udoskonalenie procesu oceny śródkresowej. Przykłady obejmują modyfikację regulaminów, dostosowywanie formularzy

oraz bieżące dostosowywanie procedur do aktualnych potrzeb doktorantów i promotorów. Eksperti docenili te działania, jednak wskazali również na kilka obszarów wymagających poprawy:

brak procedury odwoławczej: Eksperti zalecili opracowanie i wdrożenie formalnej procedury umożliwiającej doktorantom odwołanie się od negatywnej oceny śródkresowej, w tym możliwość ponownej oceny przez komisję w innym składzie osobowym,

jakość uzasadnień oceny: Eksperti zwrócili uwagę na potrzebę poprawy jakości uzasadnień wydawanych decyzji. Rekomenduje się, aby uzasadnienia zawierały konkretne wskazania dla doktoranta dotyczące dalszego rozwoju naukowego oraz obszarów wymagających poprawy, systematyczne monitorowanie procesu: Eksperti zalecili wdrożenia procedur umożliwiających regularne monitorowanie jakości procesu oceny śródkresowej. Rekomenduje się wprowadzenie mechanizmów zbierania informacji zwrotnych od doktorantów i promotorów oraz analizy wyników tych działań,

dylematy interpretacyjne Kolegium Szkoły Doktorskiej: Eksperti odnotowali również dyskusję prowadzoną w Kolegium Szkoły Doktorskiej na temat zakresu merytorycznej oceny śródkresowej. Członkowie Kolegium Szkoły Doktorskiej zgłaszali wątpliwości, czy ocena powinna koncentrować się wyłącznie na ogólnych założeniach metodologicznych IPB i harmonogramie realizacji rozprawy, czy też obejmować także ocenę merytorycznej jakości IPB. W opinii ekspertów, rozstrzygnięcie tego zagadnienia i jednoznaczne określenie zakresu oceny powinno być priorytetem w kolejnych cyklach oceny.

Wnioski końcowe i rekomendacje:

Uwzględniając zarówno treść raportu samooceny, jak i opinię ekspertów, Zespół Oceniający stwierdza, że procedura oceny śródkresowej w Szkole Doktorskiej AKF w Krakowie została zaplanowana i realizowana w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami prawa oraz wewnętrznymi regulacjami uczelni.

Do mocnych stron procesu należy zaliczyć:

przejrzystość i obiektywność kryteriów,

wysokie kwalifikacje członków komisji,

terminowość działań,

jawność wyników.

Jednocześnie Zespół Oceniający **rekomenduje** wprowadzenie działań doskonalących w zakresie następujących obszarów:

opracowanie formalnej procedury odwoławczej od decyzji KE, zgodnie z dobrymi praktykami akademickimi,

poprawa jakości uzasadnień oceny śródkresowej poprzez wprowadzenie szczegółowych rekomendacji dla doktorantów,

wdrożenie systematycznych działań monitorujących i doskonalących proces oceny, w tym mechanizmów zbierania opinii od doktorantów i promotorów,

rozstrzygnięcie przez Kolegium Szkoły Doktorskiej kwestii zakresu merytorycznej oceny śródkresowej i jednoznaczne określenie jej celów oraz oczekiwań względem doktorantów.

W świetle przedstawionych analiz i z uwagi na wagę opinii ekspertów, Zespół oceniający **rekomenduje** podjęcie przez Szkołę Dokorską działań doskonalących w powyższych obszarach, co zdecydowanie powinno przyczynić się do dalszego podniesienia jakości procesu oceny śródkresowej i pełniejszej realizacji wymagań Rozporządzenia MEiN.

- **Umiejdzynarodowienie:**

Ocena realizacji Kryterium 7 przez Szkołę Doktorską AKF w Krakowie została przeprowadzona zgodnie z przepisami §2 ust. 7 Rozporządzenia Ministra Edukacji i Nauki z dnia 27 września 2021 r., obejmując cztery kluczowe obszary:

- a) stopień umiejdzynarodowienia kadry, w tym mobilność naukowa i aktywność w środowisku międzynarodowym,
- b) stopień umiejdzynarodowienia procesu kształcenia i działalności naukowej doktorantów,
- c) sposób uwzględniania potrzeb doktorantów cudzoziemców,
- d) działania na rzecz zwiększenia rozpoznawalności Szkoły Doktorskiej za granicą.

1. Umiejdzynarodowienie kadry.

Z raportu samooceny wynika, że kadra Szkoły Doktorskiej podejmuje działania w zakresie umiejdzynarodowienia, w tym udział w programie Erasmus+, aktywność publikacyjna w czasopiśmie z listy JCR oraz współpraca z zagranicznymi ośrodkami naukowymi. Trzech nauczycieli akademickich zadeklarowało gotowość do prowadzenia zajęć w języku angielskim.

Jednakże, jak podkreślili eksperci, umiejdzynarodowienie kadry wykazuje tendencję głównie incydentalną. Eksperci zwrócili uwagę na potrzebę wprowadzenia systemowego zapraszania zagranicznych wykładowców, ograniczoną mobilność nauczycieli oraz niewystarczające zaangażowania kadry w międzynarodowe projekty badawcze, partnerstwa czy konsorcja. Rekomenduje się podjęcie działań zmierzających do zwiększenia mobilności naukowej nauczycieli, intensyfikacji współpracy z zagranicznymi jednostkami oraz wdrożenia systemowych mechanizmów wsparcia umiejdzynarodowienia kadry dydaktycznej.

2. Umiejdzynarodowienie procesu kształcenia i działalności naukowej doktorantów.

Szkoła Doktorska podejmuje działania na rzecz umiejdzynarodowienia procesu kształcenia, m.in. poprzez:

- wprowadzenie dodatkowych zajęć w języku angielskim (5 godzin w ramach jednego przedmiotu oraz pojedynczy wykład monograficzny na VII semestrze),
- udostępnienie tłumaczonej strony internetowej Szkoły Doktorskiej i wybranych regulaminów,
- umożliwienie uczestnictwa w programie Erasmus+,
- wsparcie w udziale w międzynarodowych konferencjach naukowych.

Pomimo tych inicjatyw, eksperci ocenili stopień umiejdzynarodowienia procesu kształcenia jako wymagający poprawy. Kluczowym problemem jest brak formalnych wymogów dotyczących uwzględniania komponentów międzynarodowych w indywidualnych planach badawczych doktorantów. Tylko czterech doktorantów w latach 2019–2024 skorzystało z mobilności międzynarodowej w ramach Erasmus+, a brak jest rozbudowanego systemu doradztwa, wsparcia grantowego czy mentoringu w tym zakresie.

Eksperci zalecili włączenie obowiązkowych elementów umiejdzynarodowienia do IPB, rozwinięcie oferty zajęć w języku angielskim oraz systematyczne motywowanie doktorantów do uczestnictwa w międzynarodowych projektach badawczych.

3. Uwzględnianie potrzeb doktorantów cudzoziemców.

Szkoła Doktorska podejmuje działania na rzecz przyciągania doktorantów zagranicznych, w tym przetłumaczenie witryny internetowej oraz regulaminów na język angielski. Jednocześnie zarówno raport samooceny, jak i ocena ekspertów wskazują, że zalecane jest wprowadzenie kompleksowego systemu wsparcia dla cudzoziemców na poziomie uczelni.

Eksperci podkreślili konieczność wdrożenia dedykowanych procedur adaptacyjnych, mentoringowych i administracyjnych dla doktorantów zagranicznych. Zalecili powołanie zespołu/pełnomocnika ds. umiejdzynarodowienia oraz utworzenie zespołu doradczego

odpowiedzialnego za wsparcie cudzoziemców w procesie kształcenia.

4. Działania na rzecz rozpoznawalności Szkoły Doktorskiej za granicą.

Raport samooceny odnotowuje uczestnictwo przedstawicieli Szkoły w międzynarodowych kongresach dotyczących umiędzynarodowienia szkolnictwa wyższego oraz złożenie wniosku o dofinansowanie w programie NAWA STER. Dodatkowo doktoranci uczestniczyli w 36 międzynarodowych konferencjach, a liczba publikacji powstałych we współpracy międzynarodowej wzrosła do 43.

Eksperti ocenili te działania jako pozytywne, lecz wciąż wymagające zintensyfikowania w kontekście potrzeb wynikających z aktualnych standardów umiędzynarodowienia w szkolnictwie wyższym. W szczególności zalecane jest aktywne uczestnictwa Szkoły w międzynarodowych sieciach akademickich, rankingach oraz projektach grantowych finansowanych ze środków europejskich i międzynarodowych.

Rekomenduje się opracowanie spójnej strategii promocji Szkoły Doktorskiej za granicą oraz rozwinięcie działań w zakresie budowania międzynarodowej rozpoznawalności, w tym partnerstw strategicznych.

Wnioski końcowe i rekomendacje:

Uwzględniając zarówno treść raportu samooceny, jak i priorytetową opinię ekspertów, Zespół Oceniający stwierdza, że działania Szkoły Doktorskiej AKF w Krakowie w zakresie umiędzynarodowienia są dostrzegalne, ale wymagają znacznego wzmocnienia oraz systematyzacji.

Do najistotniejszych rekomendacji należą:

wdrożenie obowiązkowych elementów umiędzynarodowienia do IPB doktorantów, zwiększenie liczby zajęć prowadzonych w języku angielskim, wzmocnienie mobilności kadry akademickiej i doktorantów poprzez rozwój partnerstw międzynarodowych i udział w programach grantowych, utworzenie kompleksowego systemu wsparcia dla doktorantów zagranicznych, obejmującego mentoring, adaptację i doradztwo administracyjne, rozbudowa strategii promocji Szkoły Doktorskiej na arenie międzynarodowej oraz aktywne uczestnictwo w międzynarodowych sieciach badawczych i edukacyjnych, powołanie pełnomocnika ds. umiędzynarodowienia oraz zespołu doradczego ds. mobilności i grantów.

Zespół oceniający podkreśla, że realizacja powyższych działań jest warunkiem koniecznym dla podniesienia poziomu umiędzynarodowienia Szkoły Doktorskiej AKF w Krakowie i pełnej realizacji wymagań Rozporządzenia MEiN w zakresie Kryterium 7.

- **Skuteczność kształcenia doktorantów:**

Ocena realizacji Kryterium 8 przez Szkołę Doktorską Akademii Kultury Fizycznej w Krakowie została przeprowadzona zgodnie z §2 ust. 8 Rozporządzenia Ministra Edukacji i Nauki z dnia 27 września 2021 r. w sprawie ewaluacji jakości kształcenia w szkole doktorskiej. W procesie oceny uwzględniono zarówno treść raportu samooceny przedłożonego przez Szkołę Doktorską, jak i opinie ekspertów, która zgodnie z przyjętą metodologią oceny stanowiły nadrzędną podstawę do przygotowania niniejszej analizy.

Analiza skuteczności kształcenia doktorantów została przeprowadzona w odniesieniu do pięciu szczegółowych aspektów określonych w rozporządzeniu:

a) terminowość kończenia kształcenia w szkole doktorskiej zgodnie z programem kształcenia,

b) udział procentowy osób, które uzyskały stopień doktora po ukończeniu kształcenia w szkole doktorskiej, w ogólnej liczbie doktorantów, którzy ukończyli kształcenie w szkole doktorskiej w okresie objętym ewaluacją,

c) poziom osiągnięć naukowych lub artystycznych doktorantów, w szczególności mających związek z aktywnością naukową lub artystyczną określoną w indywidualnym planie badawczym,

d) dokonywanie oceny jakości kształcenia w szkole doktorskiej przez doktorantów, wyniki tej oceny i sposób ich wykorzystania przez podmiot w celu doskonalenia procesu kształcenia,

e) sposób wykorzystywania wyników monitoringu karier zawodowych osób, które ukończyły kształcenie w szkole doktorskiej, i osób, które uzyskały stopień doktora po ukończeniu kształcenia w szkole doktorskiej.

1. Terminowość kończenia kształcenia.

W okresie objętym ewaluacją 44% doktorantów zakończyło kształcenie w Szkole Doktorskiej. Spośród nich siedmiu doktorantów ukończyło kształcenie w terminie lub przed czasem przewidzianym w programie kształcenia, natomiast dziewięciu uzyskało przedłużenie terminu złożenia rozprawy doktorskiej zgodnie z obowiązującymi regulacjami wewnętrznymi (§22 Regulaminu Szkoły Doktorskiej). Szkoła podkreśla, że istotnym czynnikiem wpływającym na wydłużenie procesu były ograniczenia wynikające z pandemii COVID-19.

Eksperci, analizując te dane, wskazali na konieczność zwiększenia efektywności w zakresie mobilizacji doktorantów do terminowego składania rozpraw doktorskich. Zwrócili również uwagę, że choć poziom terminowości można uznać za względnie zadowalający, konieczne są działania mające na celu jego dalszą poprawę.

2. Udział procentowy osób uzyskujących stopień doktora.

Spośród 9 doktorantów, którzy ukończyli kształcenie w wymaganym terminie, wszyscy złożyli wnioski o wszczęcie postępowania doktorskiego. Do chwili sporządzenia raportu 4 osoby uzyskały stopień doktora (44%), natomiast jeden doktorant otrzymał decyzję odmowną. Pozostali są w trakcie procedur.

Eksperci, oceniając te wskaźniki, stwierdzili, że choć odsetek nadanych stopni jest zgodny z krajowymi trendami dla młodych szkół doktorskich, to jednak na tle uczelni o ugruntowanej pozycji naukowej wynik ten pozostawia jeszcze przestrzeń do poprawy.

3. Poziom osiągnięć naukowych doktorantów.

Raport samooceny podkreśla wysoką jakość dorobku naukowego doktorantów, w tym znaczący udział publikacji w czasopiśmie indeksowanych w Web of Science i Scopus, udział w międzynarodowych konferencjach (łącznie 36 wystąpień w analizowanym okresie) oraz realizację jednego doktoratu wdrożeniowego o dużym znaczeniu aplikacyjnym.

Eksperci pozytywnie ocenili poziom osiągnięć wybranych doktorantów, zwracając szczególną

uwagę na przykład realizacji doktoratu wdrożeniowego dotyczącego egzoszkieletu rehabilitacyjnego w ramach projektu DreamMotion. Eksperci wskazali również na konieczność wyraźniejszego powiązania dokumentowanych osiągnięć z efektami uczenia się przypisanymi do 8. poziomu PRK.

Zidentyfikowano dwa kluczowe problemy:

fragmentaryczność dokumentacji efektów uczenia się – brak precyzyjnej mapy przyporządkowania osiągnięć doktorantów do zakładanych efektów uczenia się na poziomie programu i IPB,

rozdrobienie i nakładanie się efektów kształcenia – zbyt duża liczba szczegółowych, częściowo powtarzających się efektów utrudnia jednoznaczną ewaluację osiągnięć doktorantów.

Eksperci zalecili uporządkowanie i aktualizację zestawu efektów kształcenia oraz ich jednoznaczne przyporządkowanie do elementów programu studiów doktoranckich.

4. Ocena jakości kształcenia przez doktorantów.

Raport samooceny podaje, że proces oceny jakości kształcenia przez doktorantów opiera się na corocznej ankietyzacji oraz informacjach zwrotnych uzyskiwanych podczas oceny śródkresowej. Niemniej jednak, w trakcie wizytacji doktoranci zgłosili potrzebę zmian w formule przeprowadzania ankiet, wskazując na brak pełnej anonimowości jako czynnik ograniczający swobodę wypowiedzi. Eksperci uznali ten aspekt za bardzo istotny dla dalszego rozwoju jakości kształcenia. Zarekomendowali wdrożenie nowego systemu anonimowych ankiet ewaluacyjnych, gwarantujących doktorantom pełną poufność oraz zachęcających ich do bardziej otwartego formułowania opinii.

5. Wykorzystywanie wyników monitoringu karier zawodowych absolwentów.

Szkoła Doktorska deklaruje współpracę z Biurem Karier w zakresie monitoringu ścieżek kariery absolwentów, opierając się na danych systemu ELA oraz wewnętrznych badań ankietowych.

Eksperci dostrzegli pewne braki w zakresie szczegółowych dowodów na rzeczywiste wykorzystanie wyników monitoringu do projektowania działań doskonalących proces kształcenia.

Rekomenduje się zatem sformalizowanie procesu analizowania losów zawodowych absolwentów oraz opracowanie mechanizmów umożliwiających bieżące dostosowywanie programu kształcenia do potrzeb rynku pracy.

Wnioski końcowe i rekomendacje zespołu oceniającego:

Uwzględniając zarówno treść raportu samooceny, jak i priorytetową opinię ekspertów, Zespół oceniający stwierdza, że Szkoła Doktorska AKF w Krakowie wdrożyła szereg pozytywnych działań służących zapewnieniu skuteczności kształcenia doktorantów. Należy pozytywnie ocenić:

stosunkowo wysoki odsetek doktorantów kończących kształcenie w terminie lub z krótkim przedłużeniem,

dobry poziom osiągnięć naukowych części doktorantów, szczególnie w zakresie publikacji w czasopiśmie JCR i realizacji projektów o charakterze wdrożeniowym, aktywność doktorantów na międzynarodowych konferencjach.

Jednocześnie Zespół oceniający wskazuje na obszary **wymagające udoskonalenia:**

konieczność opracowania precyzyjnej mapy przyporządkowania efektów uczenia się do elementów programu i IPB,

aktualizacja programu kształcenia w celu dostosowania go do współczesnych wyzwań naukowych i technologicznych,

zapewnienie pełnej anonimowości w procesie ankietyzacji doktorantów,

wdrożenie systemowego wykorzystania wyników monitoringu karier zawodowych do doskonalenia procesu kształcenia,
opracowanie procedur wsparcia dla doktorantów mających trudności w terminowym ukończeniu rozprawy doktorskiej.

Zespół oceniający, mając na uwadze wagę opinii ekspertów i obowiązujące przepisy prawne, rekomenduje podjęcie działań służących dalszej poprawie skuteczności kształcenia doktorantów oraz pełniejszej realizacji wymagań wynikających z Rozporządzenia MEiN w zakresie Kryterium 8.

V. OPINIA KOŃCOWA I REKOMENDACJE

Podsumowanie i wnioski końcowe.

Ocena jakości kształcenia w Szkole Doktorskiej Akademii Kultury Fizycznej Bronisława Czecha w Krakowie została przeprowadzona zgodnie z przepisami Rozporządzenia Ministra Edukacji i Nauki z dnia 27 września 2021 r. w sprawie ewaluacji jakości kształcenia w szkole doktorskiej, wydanego na podstawie art. 263 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r., poz. 478, 619 i 1630). Proces ewaluacji uwzględniał zarówno treść raportu samooceny przygotowanego przez Szkołę Doktorską, jak i opinie ekspertów, które – zgodnie z obowiązującą metodologią – stanowiły nadrzędne źródło analizy i podstawę do sformułowania niniejszych wniosków.

Analiza przeprowadzona przez Zespół Oceniający wykazała, że Szkoła Doktorska AKF w Krakowie w wielu obszarach spełnia oczekiwane wymogi formalne określone w przepisach prawa, niemniej w części kryteriów konieczne jest wdrożenie działań naprawczych i rozwojowych.

W zakresie Kryterium 1 – adekwatności programu kształcenia oraz indywidualnych planów badawczych do efektów uczenia się, Zespół Oceniający stwierdza, że wdrożone rozwiązania są zgodne z wymogami formalnymi, jednak wymagają dalszego doprecyzowania i uporządkowania. W szczególności konieczne jest pełniejsze powiązanie indywidualnych planów badawczych z efektami uczenia się określonymi na poziomie 8 PRK oraz wzmocnienie elementów interdyscyplinarności.

W zakresie Kryterium 2 – sposobu weryfikacji efektów uczenia się, zauważono, że choć Szkoła Doktorska wdrożyła mechanizmy oceny, to jednak proces ten wymaga pogłębienia, formalizacji i większej przejrzystości. Eksperti jednoznacznie wskazali na potrzebę wprowadzenia dokumentacji na każdym etapie weryfikacji oraz archiwizacji próbek prac doktorantów.

W zakresie Kryterium 3 – kwalifikacji nauczycieli akademickich oraz pracowników naukowych prowadzących kształcenie w Szkole Doktorskiej, Zespół dostrzega stabilny i liczny skład kadry dydaktycznej, jednak wskazuje na konieczność wdrożenia systematycznej oceny okresowej kadry, rozbudowania działań na rzecz rozwoju kompetencji dydaktycznych i badawczych oraz zwiększenia poziomu umiędzynarodowienia zespołu nauczycieli.

Ocena Kryterium 4 – jakości procesu rekrutacji wypadła pozytywnie. W tym obszarze wskazano potrzebę zwiększenia transparentności, wprowadzenia sformalizowanych procedur odwoławczych oraz podjęcia działań w zakresie umiędzynarodowienia procesu naboru.

W kontekście Kryterium 5 – jakości opieki naukowej i wsparcia w prowadzeniu działalności naukowej, Zespół Oceniający odnotował istniejące mechanizmy wspierające doktorantów, jednocześnie zalecając poprawę działań w tym obszarze, poprzez konieczność sformalizowania kryteriów doboru promotorów, monitorowania jakości współpracy promotorskiej oraz wdrożenia limitów liczby doktorantów przypadających na jednego promotora.

W zakresie Kryterium 6 – rzetelność przeprowadzania Oceny Śródokresowej uzyskało ocenę pozytywną, rekomendacje dotyczą m.in. wprowadzenia procedury odwoławczej, uszczegółowienia uzasadnień oceny oraz opracowania systemu zbierania informacji zwrotnych od doktorantów i promotorów.

W obszarze Kryterium 7 – umiędzynarodowienia, Zespół Oceniający, opierając się na wnioskach ekspertów, wskazuje, że stopień realizacji działań w tym zakresie jest niewystarczający. Szkoła Doktorska powinna wdrożyć głębszą strategię umiędzynarodowienia, obejmującą zarówno

działania organizacyjne, jak i merytoryczne, takie jak zwiększenie liczby zajęć w języku angielskim, rozwój mobilności oraz nawiązanie nowych partnerstw międzynarodowych.

W zakresie Kryterium 8 – skuteczności kształcenia doktorantów, Zespół Oceniający przyjmuje, że Szkoła Doktorska spełnia wymagania formalne, warto zainicjować działania mające na celu dalsze doskonalenie wskaźników efektywności, w tym wzmocnienie mechanizmów monitorowania ścieżek kariery zawodowej absolwentów oraz wsparcia dla doktorantów mających trudności w ukończeniu kształcenia w przewidzianym terminie.

Zalecana jest poprawa aktywności w zakresie obszaru współpracy Szkoły Doktorskiej z Samorządem Doktorantów. Eksperti wyraźnie podkreślili potrzebę sformalizowania udziału przedstawicieli doktorantów w organach decyzyjnych oraz wdrożenia stałego systemu konsultacji.

W świetle powyższych ustaleń, Zespół Oceniający rekomenduje władzom Akademii Kultury Fizycznej im. Bronisława Czecha w Krakowie podjęcie działań naprawczych i rozwojowych w obszarach wskazanych w szczegółowych rekomendacjach dla poszczególnych kryteriów. Zespół Oceniający zwraca także uwagę, że wdrożenie rekomendacji powinno być traktowane nie tylko jako wymóg formalny wynikający z Rozporządzenia Ministra Edukacji i Nauki z dnia 27 września 2021 r., ale przede wszystkim jako szansa na podniesienie jakości kształcenia doktorantów, poprawę pozycji konkurencyjnej Szkoły Doktorskiej AKF w Krakowie oraz zwiększenie jej atrakcyjności w krajowym i międzynarodowym środowisku akademickim. Szkoła Doktorska powinna być postrzegana przede wszystkim, jako centrum rozwoju potencjalnej kadry naukowej i dydaktycznej Uczelni.

Kończącym zaleceniem Zespołu Oceniającego jest objęcie procesu wdrażania działań naprawczych systematycznym monitoringiem wewnętrznym, z uwzględnieniem opinii doktorantów, promotorów oraz przedstawicieli Samorządu Doktorantów.

Konkluzja końcowa.

Biorąc pod uwagę całościową analizę funkcjonowania Szkoły Doktorskiej Akademii Kultury Fizycznej im. Bronisława Czecha w Krakowie, w świetle wymagań określonych w Rozporządzeniu Ministra Edukacji i Nauki z dnia 27 września 2021 r., Zespół oceniający przyjmuje pozytywną ocenę jakości kształcenia w Szkole Doktorskiej.

Szkoła spełnia wymagania formalne w większości badanych obszarów, a tam, gdzie zidentyfikowano braki lub niedoskonałości, władze jednostki deklarują wolę ich systematycznego eliminowania. Zespół Oceniający dostrzega pozytywne praktyki, takie jak wdrożenie procedur rekrutacyjnych, regularność oceny śródkresowej czy podejmowanie działań w zakresie wsparcia doktorantów.

Jednocześnie, ze względu na istotną liczbę rekomendacji, które zaleca się wdrożyć w najbliższym czasie, Zespół Oceniający rekomenduje, aby kolejna ewaluacja Szkoły Doktorskiej AKF w Krakowie odbyła się w terminie nie dłuższym niż dwa lata od daty uprawomocnienia się uchwały Komisji Ewaluacji Nauki w sprawie niniejszej oceny.

Celem ponownej ewaluacji powinno być zweryfikowanie stopnia realizacji działań doskonalących oraz ocena efektywności wdrożonych zmian w odniesieniu do jakości procesu kształcenia doktorantów.

Zespół Oceniający podkreśla przy tym, że utrzymanie wyraźnie zarysowanej pozytywnej tendencji rozwojowej i pełne wdrożenie rekomendowanych działań naprawczych może w przyszłości przełożyć się na jeszcze wyższą ocenę jakości funkcjonowania Szkoły Doktorskiej AKF w Krakowie.

VI. OCENA I UZASADNIENIE

Ocena końcowa:
pozytywna

Uzasadnienie:

System Ewaluacji Szkół Doktorskich jest finansowany
ze środków Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego

KEN

2023-2027

Minister Nauki
i Szkolnictwa Wyższego

OŚRODEK
PRZETWARZANIA
INFORMACJI
PAŃSTWOWY INSTYTUT BADAWCZY